

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی بین سرمایه ی فرهنگی و ارتباط و پیوستگی مردم شهر ارومیه با طبیعت دریاچه ی ارومیه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی و ارتباطات، دوره 11، شماره 40 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

موسی سعادت - دانشجوی دکتری جامعه شناسی مسائل اجتماعی دانشگاه کاشان.

مجید وظیفه امنی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه سلجوق ترکیه.

محمد عباس زاده - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه تبریز.

حسن منتظری خوش - دانشجوی دکتری جامعه شناسی مسائل اجتماعی دانشگاه کاشان.

احمد اصغرزاده - کارشناس ارشد جامعه شناسی دانشگاه گیلان.

خلاصه مقاله:

دریاچه ی ارومیه بزرگ ترین دریاچه ی خاورمیانه و دومین دریاچه ی حاوی آب شور در جهان می باشد. این دریاچه در سال های اخیر با خطر خشکی روبرو گشته است. خشکی این دریاچه می تواند زیان های جبران ناپذیری را بر طبیعت، اقتصاد، ساخت جمعیتی و در کل موجودیت منطقه وارد سازد. اما مسئله ای که در کنار خشک شدن دریاچه ی ارومیه مطرح می باشد، این است که ارتباط و پیوستگی مردم با این دریاچه در چه حد است؟ آیا مردم از نظر فکری و فیزیکی و نیز در عمل، با این دریاچه و وضعیت بحرانی فعلی آن درگیرند و یا نسبت به آن بی تفاوت اند؟ پاسخ به این سوال کلی و نیز یافتن رابطه ی بین سرمایه ی فرهنگی با ارتباط و پیوستگی مردم با این دریاچه هدف این مقاله بوده است. روش تحقیق پژوهش حاضر، پیمایش بوده و ابزار گردآوری اطلاعات، پرسشنامه است. جامعه آماری نیز شامل تمامی شهروندان پانزده سال به بالای شهر ارومیه می باشد، که از بین آن ها، ۳۸۴ نفر از طریق فرمول کوکران و به روش نمونه گیری تصادفی مطبق، به عنوان نمونه نهایی انتخاب شدند. نتایج تحقیق حاصله با استفاده از نرم افزار SPSS نشان داد که میزان ارتباط و پیوستگی شهروندان با طبیعت دریاچه ی ارومیه در حد بالایی بوده است و متغیر مذکور، با دو بعد تجسم یافته و عینیت یافته ی متغیر سرمایه ی سرمایه ی فرهنگی همبستگی معنی دار داشته است. همچنین، متغیرهای باقی مانده در مدل رگرسیونی توانسته اند ۲۳ درصد از تغییرات متغیر وابسته ارتباط و پیوستگی با طبیعت را تبیین نمایند.

کلمات کلیدی:

ارتباط و پیوستگی با طبیعت، دریاچه ی ارومیه، بحران زیست محیطی، سرمایه فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206640>

